

RAHMET İKLİMİNE GİRERKEN

Zaman, insan için mutlaka bir kıymet ifade etmektedir. İmtihan dünyasında yaşayan biz Müslümanlar için ise daha farklı bir ehemmiyet arz etmektedir. Çünkü Müslüman için alıp verdiği her nefes mutlaka sorusu ve sorumluluğu olan bir umdedir. Dolayısıyla zamanın değerini bilmek esastır. Söz konusu zamanlar içinde de bazı anlar vardır ki daha fazla hassasiyet ve önem gösterilmesi gerekmektedir. Halk arasında üç aylar olarak bilinen Recep, Şaban ve Ramazan aylarından Recep'e girmiş bulunmaktayız. Bu, Allah'ın kullarına karşı merhametinin ziyadeleştiği anları ifade etmektedir.

Milletimizin geleneksel olarak dikkate aldığı bu aylarda dine, dini sembollere ve ibadetlere daha fazla değer verdiği bilinmektedir. Üç aylar geldiğinde ülke içinde her nerede olunursa olunsun mutlaka bir hassasiyetin farklı tezahürleri toplumu kuşatmaktadır. Camiler daha fazla namaz kılanlarla dolmakta, Ramazan'a hazırlık olması açısından Pazartesi Perşembe oruçları tutulmaya, diğer zamanlarda İslâmî hassasiyetini göz ardı edenlerin tekrar dine karşı muhabbetleri artmaya başlamaktadır. İhtiyaç sahiplerine daha fazla yardımların yapıldığı tespit edilmektedir. Adeta Müslümanlık yeniden hatırlanmaktadır.

Müslümanlar hayatın her anında İslâmî hassasiyete sahip olmalıdır. Zamanlara ve zeminlere göre hareket etmemelidir. Üç aylar geldi dini hassasiyetimiz biraz artmalı diye düşünerek Müslümanlığını hatırlayanlar, Ramazan bayramından sonra dini yaşantısını askıya asmamalıdır. Din hayatın her anında vücut bulan, etkinliğini gösteren bir yapıdadır. Aksi durumda insanın manevi durumu hakkında tespit bulunmak ve Rabbinin rahmetinden başka bir kurtuluş yolu bulmak oldukça zordur.

Üç aylarda dini yaşantısını hatırlayanların yaptıkları mutlaka değerlidir. Yaptıkları ibadetlerin karşılığını Allah Teâlâ verecektir. Unutulmamalıdır ki, söz konusu ibadetleri yapanlar da bilir, hayatımızın ne zaman ve nerede sonlanacağını kimse bilmemektedir. Onun bilgisi sadece Rabbinin bilgisi dâhilindedir. Durum böyle iken bizler neden sadece üç aylarda, belirli dini gün ve gecelerde, cenazelerde vs.de dinimizi hatırlamaktayız. Aslında mezkûr zaman dilimleri bizlere dinimizi anlamaya fırsatlar sunmaktadır. Alıştırma süreci sağlamaktadır. Önemli olan o ortamdaki sonra alıştığımız dini hassasiyetleri devam ettirmektir.

Son dönemlerde Müslümanların dine yaklaşımlarında farklılıklar görülmektedir. Bazıları hem dinimi yaşarım hem de dünyanın bütün zevklerini tadarım demektedir. Söz konusu zevkler içinde İslâm'ın yasakladığı uygulamalar da bulunmaktadır. Mesela, ben içkimi içerim namazımı da kılarım, yalan söylerim dinimi de yaşarım, faizimi alırım imamın arkasını da kimseye vermem, devletin imkânlarını ve nimetlerini kendi işlerimde kullanmayı hak olarak görüp başkalarına kul hakkına riyeti tavsiye ederim gibi hal ve davranışlarla karşılaşmaktadır. Din adına yapılanların mutlaka bir karşılığı olacaktır. Onları kabul edip-etmeme yaratıcının insiyatifindedir. Bu noktada bir empati olması açısından, bizlerin yaptıkları bu farklı

duruşları Őu Őekilde somutlaştırabiliriz. Emrimizde alışanların bazen bizim istediklerimizi yapıp bazen yapmaması karşısında bizler ne yaparız. Buradaki bizim durumumuz ile bizleri yoktan yaratan ve her Őeyi emrimize mde kılan Rabbimizin muamelesini düşünmeliyiz. Dini bazen yaşayanların durumu yukarı bahsedilenlerden farksızdır. İnsan kıyamet koptuktan ve mizan kurulduktan sonra Rabbinin rahmetine mazhar olamaz ise halinin nasıl olacağını düşünmek bile istemeyiz. Rabbimizin merhamet nazarıyla bakması önemlidir. Her bir insan onun merhamet dairesinde olmaz ise imtihanı tam verememiş demektir. O daireye girmenin yolu hayatımızın her anında onu ve emirlerini yerine getirmek ile olacaktır.

Üç ayların ilk günlerinden itibaren aslında bizlere bir fırsat doğmaktadır. Hayatımızın Allah'ın emirleri çerçevesinde hangi konumda olduğunu ve olması gerekenleri gözden geçirebiliriz. Hayatımıza yeniden bir gidişat çizebiliriz. Etrafımızdan her gün insanlar yaşlarına bakılmaksızın vefat ettiğini gözümüzün önünden geçirmeliyiz Dünya ve nimetlerinden hiçbir Őey onların yanlarında bilmeliyiz.

Bize uhrevi hayatta faydası olmayan dünya nimetlerini elde etmeye karşı verdiğimiz mücadelelerin yanında dini yaşama adına neler yapıyoruz hiç düşündük mü? Dünyadan nasiplenmeyi göz ardı etmeksizin kalıcı olana daha fazla itibar etmek doğru bir davranış olmaz mı?

Gelin bu noktada kendimize ve Rabbimize bir söz vererek hayatımızın her anına onun emir ve yasaklarını hkim kılalım. Başkalarının arkasından konuşmamak, haset etmemek, yalan söylememek, kul hakkı yememek, komşuyu keşfetmek, anne, baba, eř ve akrabaları hatırlamak, hayatı ilme, irfana ve Yaratanın emirlerini yerine getirmeye adama adına Rabbimize söz verelim. Bu bizim namusumuz mesabesinde olan bir söz olsun. Eğer bunu başarırsak, göreceksiniz Rabbimiz bizlerin işiten kulağı, yürüyen ayağı, gören gözü idrak eden beyni olacaktır. Hayat daha anlamlı ve bereketli olacaktır. Ne mutlu inandım deyip, hayatıyla inancını ispatlayanlara!